Zamierzenia dydaktyczno-wychowawcze grupa Smerfy

listopad

1. Dla kogo norka? Dla kogo kotlinka?
2. Kto mieszka w tym domu?
3. Na tropie dinozaurów.
4. Świat fantazji i zabawy.

„My jesteśmy Polakami”

I. To tutaj jest nasz wspólny dom,

Jesteśmy wielką rodziną.

Dumni, że jesteśmy stąd.

Polska naszą krainą.

Ref. My jesteśmy Polakami ,

Małymi patriotami

Ojczyznę w sercach mamy,

Naszą Polskę kochamy.

II. Tu orzeł biały w koronie

Na tle czerwonym jak maki.

Duma w naszych sercach płonie.

Z bycia Polką i Polakiem.

Ref. My jesteśmy Polakami ….

III. Tu biało-czerwona flaga,

Na wietrze dumnie powiewa.

Czystość spokój i odwaga,

Niech każdy z nas zaśpiewa.

Ref. My jesteśmy Polakami … (bis)

„Tańcząca wiewióreczka”

Ref. Wiewióreczka mała, po lesie biegała,

Hopsa sasa, hopsa sasa, po lesie biegała. (bis)

I. Spotkała jeżyka, tańczyli walczyka.

Tańczyli walczyka, raz, dwa, trzy, raz,

II. Spotkała owieczkę, tańczyli poleczkę.

Raz i dwa i, raz i dwa i

III. Spotkała ślimaka, tańczą kujawiaka.

Raz i dwa, raz i dwa, trzy, tańczą kujawiaka.

„Baloniki” – wierszyk z pokazywaniem

Pięć baloników razem bawi się – Nagle! Co ja widzę? Jeden balonik pękł.

Cztery baloniki razem bawi się – Nagle! Co ja widzę? Jeden balonik pękł.

Trzy baloniki razem bawi się – Nagle! Co ja widzę? Jeden balonik pękł.

Dwa baloniki razem bawi się – Nagle! Co ja widzę? Jeden balonik pękł.

Jeden mały balonik sam już bawi się. – Nagle! Co ja widzę? I ten balonik pękł.

Ile balonów tutaj zostało? Może wyjaśnisz, czemu tak się stało?

„Dinozaury”

Królowały kiedyś w świecie dinozaury – chyba wiecie?

Miały zęby i ogony, mocne nogi, czasem szpony?

Były wielkie, były małe, czasem groźne lub ospałe.

Ja zaś zawsze chciałam wiedzieć, co robiły po obiedzie?

Może czasem się bawiły? Może żarty też lubiły?

Może czasem w dal skalały? I płakały, i się śmiały?

Może tak? A może nie? Jak tam było – kto to wie?